

дъщеря, Г-жа Кора, най-прекрасната въ Нью-Йоркъ, която трѣбаше да са ожени до сега, но още не са е оженила. Да не чака нѣкой Лордъ или нѣкой русскій князь? Не знаѣжъ. Много нема да са мине и ще стане пакъ на тебе товаръ. Направи слѣдователно тука една добра спекулація и въ сѣщото врѣме и една добрина.

Ты за добра честь намѣри челѣкъ великодушень, прѣбогаты, който я обыча и ще ся обычи отъ неѣжъ щомъ тя ся научи за безмърното му богатство. А той е онзи когото ты обра, и който може да тя унищожи. Подѣйствувай да му ся даде ако не лѣсътъ, поне едно умѣренно възнаграждение отъ четиристотинъ хиляды доллары, на примѣръ. Ты имашъ сила да задлъжишь жителитѣ на Сіото на туй възнаграждение. Послѣ му давашъ дъщеря си и четьрь-тъ стотинъ хиляды на мѣсто прика. Съ този начинъ обществото ще ти заплати дълга, и сѣкій ще остане благодарень. Туй не ти ли аресва?

— Прѣвъсходно! отговори подирь малко размыслянь Самуилъ; но и азъ искамъ дѣль сто хиляды доллары, и сто другы за Кора.

— Добро, по съ условіе, ако Г-жа Кора ся не съгласи да ся ожене за Бюсси да му дадешъ сичкото количество.

— Приемамъ отговори Буттерфлай; и свадбата ще стане три недѣли подирь исплатата на възнаграждението.